

MAMUSIU! TATUSIU!

ZOSTAŁEM PRZEDSZKOLAKIEM

CO TO OZNACZA?

KOCHANI RODZICE JUŻ WYJAŚNIAM!!!

- * **Potrzebuję wygodnych ubranek:** takich, w których będzie mi wygodnie w zabawach oraz które sam ściagnę i ubiorę np. w toalecie! ☺
- * **Poproszę też o zestawy zapasowych ubranek (i bielizny),** czekających na mnie w szafeczce. Wiecie – czasem pędzel z farbą nie trafi na kartkę, a zupa udekoruje bluzkę, czasem zgubię drogę do toalety lub zapomnę o niej świetnie się bawiąc! ☺
- * **Lubię podpisane ubranka i buciki** – gdy zapomnę co do mnie należy, pani pomoże mi odnaleźć moje zguby! ☺
- * **Przydadzą mi się wygodne kapcie (też podpisane)** – ze sztywną podeszwą, w dobrym rozmiarze, wygodne i chroniące przed wywrotką – wiecie czasem lubię pobiegać z kolegami a w zbyt luźnych kapciach łatwo o wywrotkę! ☺
- * **Przydadzą mi się chusteczki** – w końcu jestem eleganckim przedszkolakiem i muszę dbać o swój nosek! ☺
- * **Miło być punktualnym** – jestem jeszcze malutki i nie lubię się spieszyć. Wyjdźmy z domu wcześniej, tak żebyśmy się nie spóźnili. Tyle zabaw czeka na mnie w przedszkolu! ☺
- * **Nie martwcie się:** jestem niewątpliwie niesamowicie dzielny brzdącem, ale może przytrafić się tak, że kilka łez popłynie mi z oczu przy pożegnaniu. Bez obaw, to normalne! W końcu jestem jeszcze malutki! ☺
- * **Nie zapominajcie,** że w moim przedszkolu obowiązują pewne normy i zasady których należy przestrzegać. Jeśli Wy będziecie się do tego stosować, to i ja nauczę się tak postępować! ☺
- * **Przychodźcie na zebrania rodziców.** To jest bardzo ważne dla nauczycielki i dla mnie! ☺

Proszę przeczytaj też poniższe rady – uwierz - są sprawdzone przez specjalistów

ZATEM RODZICU CZEGO NIE NALEŻY ABSOLUTNIE ROBIĆ:

1. Nie płacz w obecności dziecka

Pożegnanie w „Części wspólnej” powinno być krótkie. Wystarczy mocno przytulić dziecko, szepnąć : „Miłej zabawy” , „Kocham Cię”, „Mama zawsze powraca” i przekazać nauczycielce lub pracownikowi przedszkola. Nawet gdy mocno przeżywasz ten moment, łzy zaczynają cisnąć się do oczu - nie daj dziecku po sobie tego poznać. Musisz być zdecydowany, jeśli dziecko odczuje twoje obawy, samo zacznie się niepokoić. Nie toń we łzach, nie szlochaj i nie tul dziecka jakbyś miał go nie widzieć przez tydzień.

2. Nie składaj dziecku obietnic, których nie będziesz mógł dotrzymać.

Wyznacznikiem czasu spędzanego przez dziecko w przedszkolu są posiłki. Dziecko na pewno poczuje się pewniej, jeśli poinformujesz je po którym posiłku zostanie odebrane i kto je odbierze. Jednak, jeśli nie jesteś pewny czy dzisiaj to ty zdążysz dziecko odebrać lub czy uda ci się zrobić to po obiedzie to nie obiecuj. W przeciwnym razie dziecko będzie czuło się zagubione, zdezorientowane i oszukane.

3. Nie wchodź z dzieckiem do szatni

Rodzicu twoje dziecko musi nauczyć się samodzielności, nie możesz cały czas prowadzić je za rączkę. To rola pracownika przedszkola, by wprowadzić dziecko do sali. Często w pierwszych dniach towarzyszy temu płacz dziecka, ale daj mu szansę!

4. Nie stój pod oknem

Gdy już wyjdiesz z przedszkola to idź do domu, na zakupy lub na spacer. Nie krąż wokół przedszkola, nie nasłuchuj, nie bądź przyklejony do szyby okna myśląc, że nikt cię nie widzi. Gdy twoje dziecko zobaczy mamę za oknem - to nie pomoże, gdy dziecko Cię ujrzy tylko pogorszysz sytuację.

5. Nie śledź nas podczas spacerów lub pobytu na placu zabaw

Czajenie się za budynkiem, za drzewem, by tylko zobaczyć jak sprawuje się twoje dziecko nie jest najlepszym pomysłem. Daj dziecku swobodę.

6. Nie strasz dziecka przedszkolem

Teksty typu: „W przedszkolu cię nauczą wszystko jeść. Tam nie będziesz wydziwiał”, „Jak będziesz niegrzeczny zaprowadzę cię do przedszkola. Tam się nauczysz dyscypliny” są dla mnie nie do pomyślenia. Wyobrażenia Twojego dziecka na temat przedszkola, o którym mu opowiadasz sprawią, że nie będzie tam chodziło chętnie.

7. Nie rezygnuj z przedszkola po pierwszych dniach

Pierwsze dni są trudne? Dziecko przeżywa kryzys? Już od rana płacz, a w części wspólnej wręcz szal? To naprawdę zachowania, które początkowo często się zdarzają. Ale cierpliwość robi swoje. Najtrudniejsze jest rozstanie z rodzicem, gdy dziecko wejdzie do sali chwilę popłacze i widząc zabawę innych dzieci, zachęcane do wspólnych zabaw przez nauczycielkę w większości przypadków uspokaja się.

8. Nie rób dziecku „wolnego” od przedszkola

Szczególnie w początkowej fazie, jeśli nie jest to spowodowane chorobą dziecka, takie działania są niewskazane! Tylko systematyczność da dziecku możliwość szybkiej i bezproblemowej adaptacji. Chodzenie „w kratkę” pogarsza tylko sytuację w przypadku dzieci, które gorzej znoszą znalezienie się w nowej sytuacji, czy rozłąkę z rodzicami.

Podsumowując - Rodzicu wyluzuj. Daj szansę swojemu dziecku zrobić krok naprzód. Zapisując go do przedszkola dajesz mu możliwość dalszego rozwoju. Natomiast już wcześniej zacznij przygotowania dziecka ,jak również siebie do rozpoczęcia przedszkolnej przygody. Opowiadanie dziecku o tym czego może się spodziewać idąc do przedszkola, co będzie tam robiło i że pozna wielu nowych kolegów.

Głowa do góry !!!

Będzie super!!!